

a) Cel dydaktyczny: Odkrycie sensu dnia papieskiego i przybliżenie uczestnikom postaci św. Jana Pawła II

b) Cel wychowawczy: Pomoc w dobrym przeżywaniu dnia papieskiego i zachęta do aktywnego w nim uczestnictwa

Pomoce: Pismo Święte, kilka długopisów, kartka A4 z napisem „Jakie cechy posiada autorytet?”, małe karteczki, 4 kartki A4, kredki/flamastry- materiały do stworzenia plakatów

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Animator rozpoczyna spotkanie od znaku krzyża, modlitwą o światło Ducha Świętego.

Nasze rozważania rozpoczniemy modlitwą którą modlił się od dzieciństwa św. Jan Paweł II:

Duchu Święty, proszę Cię o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Bożych, o dar rozumu do lepszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej, o dar umiejętności, abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary, o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady i u Ciebie ją zawsze znajdował, o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie oderwać, o dar pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi z synowską miłością, o dar bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu, który Ciebie, o Boże, obraża. Amen.

2. Treść właściwa

I. Widzieć

Tematem dzisiejszego spotkania jest dzień papieski. Na początku chciałbym, abyście dokończyli zdanie: „Dzień papieski kojarzy mi się z... (np.: kremówki, Jan Paweł II, pieśń „Barka”, żółty kolor)”. Każdy z nas przynajmniej raz w życiu słyszał o Dniu Papieskim, a może nawet brał udział w takim wydarzeniu. Ale czym właściwie jest Dzień Papieski? To szczególny dzień, łączący pokolenia Polaków wspominających osobę i nauczanie Jana Pawła II. Posiada temat przewodni, nawiązujący do jakiegoś aspektu papieskiego nauczania. Jest on obchodzony w niedzielę poprzedzającą 16 października- datę wyboru Karola Wojtyły na papieża. Po raz pierwszy został zorganizowany w 2001r.

-Czy w waszych rodzinnych parafiach obchodzony jest co roku Dzień Papieski? (tak/nie)

- Jeśli tak, to jak wyglądają takie obchody? (np.: forma artystyczna- montaż słowno-muzyczny, zbiórki charytatywne, sprzedaż kremówek.)

Nie sposób mówić o Dniu Papieskim bez wspomnienia o św. Janie Pawle II- papieżu Polaku, autorytecie XX wieku, człowieku, który sięgając do źródeł chrześcijaństwa, uczył nas solidarności, odwagi i pokory. Niestety, jako młode pokolenie nie mogliśmy go poznać osobiście, jednakże dzięki opowieściom naszych rodziców i dziadków oraz dzięki takim wydarzeniom jak chociażby Dzień Papieski możemy przybliżyć się do jego nauczania.

-Kim jest autorytet? (osoba, z której można brać przykład, dająca dobry wzór do naśladowania)

Chciałbym, abyśmy zagraли w zabawę „słoneczko”. Rozdam wam teraz karteczki, na których napiszecie odpowiedź na pytanie:

-Jakie cechy posiada autorytet? (mądrość, dobroć, szacunek, uczciwość, moralność, dobre postępowanie, charyzma).

[Animator daje karteczki i długopis każdemu uczestnikowi, po czym daje 2 minuty na napisanie odpowiedzi na pytanie: „Jakie cechy posiada autorytet?”. Każdy z uczestników wypisuje swoje myśli- po jednej na karteczce. Następnie na środku wokół pytania rozkładamy odpowiedzi. Kiedy odpowiedź się powtarza, dokładamy ją jako „przedłużenie promienia”- powstanie w ten sposób słońce o różnych promieniach. Animator, krótko podsumowuje, odnosząc się do wyników pracy].

-Jakim człowiekiem według was był Jan Paweł II? (człowiek silnej wiary, pokorny, oddany Bogu, kochający dzieci i młodzież)

-Czy zatem Jan Paweł II jest autorytetem, a jeśli tak, to dlaczego? (np.: tak, ponieważ kierował się w życiu takimi wartościami jak szacunek, dobroć, moralność silnie zakorzeniona w Bogu)

Podsumowując: W dzisiejszych czasach jednak autorytet jest często utożsamiany z idolem, zwłaszcza przez ludzi młodych. Prowadzi to do przejmowania poglądów i stylów życia (niekoniecznie dobrych) znanych celebrytów, których życie jest „idealne” i „moralne” tylko w mediach społecznościowych. Autorytet natomiast to osoba, która całym swoim życiem, a nie tylko jego częścią pokazuje wartości, które wyznaje. Dlatego coraz bardziej potrzebujemy takich autorytetów, jak Jan Paweł II, który mówi nam „**Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od was nie wymagali**”.

Posłuchajmy świadectwa pewnego ceremoniarza z otoczenia Jana Pawła II:

„Wspominam ostatnią procesję Bożego Ciała, której przewodniczył Jan Paweł II, a właściwie tylko jeden z momentów tej celebracji. Papież już nie chodził. Wraz z arcybiskupem Marinim pomogliśmy Ojcu Świętemu zająć miejsce na platformie specjalnie przygotowanego samochodu. Na klęczniku, w monstrancji, znajdował się Najświętszy Sakrament. Ruszyliśmy ulicą Merulana w kierunku Bazyliki Matki Bożej Większej. W pewnym momencie Papież opuścił rękę i dał znak, by się zbliżyć. Powiedział po polsku: chciałbym uklęknąć. Byłem tak zaskoczony tą prośbą, że zupełnie nie wiedziałem, co odpowiedzieć. Zdawałem sobie sprawę, że fizycznie jest to niemożliwe. Z wielką delikatnością i drżącym głosem mówiłem, że samochód bardzo trzęsie i będzie trudno uklęknąć. W odpowiedzi usłyszałem dobrze mi znane: mmm... Jednak kiedy byliśmy na wysokości Uniwersytetu Antonianum, Papież powtórzył jeszcze raz: chcę uklęknąć. Nieśmiało i z wielką trudnością powiedziałem, że lepiej jeszcze trochę poczekać, że może jak będziemy bliżej Bazyliki. I znów pojawiło się znajome: mmm... Ojciec Święty zwracał się na ogół do arcybiskupa Mariniego, byłem więc tym bardziej zaskoczony, że do mnie kierował tę prośbę. Kiedy byliśmy już na wysokości kościoła Redemptorystów, powiedział stanowczo i głośno, tak, by zrozumiał nawet ksiądz z miasta Łodzi: tu jest Chrystus! Proszę! Nie odważyłem się już sprzeciwić. Arcybiskup Marini domyślił się, o co chodzi. Przecież od ponad 20 lat znał dobrze Papieża. Spojrzeliśmy na siebie i bez słowa zaczęliśmy pomagać Ojcu Świętemu, żeby mógł uklęknąć. Z wielką trudnością trzymał się oburącz klęcznika, na którym stała monstrancja. Trwało to tylko kilkanaście sekund, choć wydawało mi się, że cały wiek. Musiał natychmiast z powrotem usiąść, bo kolana nie były już w stanie utrzymać ciała w pokornym skłonie.”

-Dlaczego papież mimo złego stanu zdrowia chciał uklęknąć? (ponieważ był świadomy obecności Chrystusa w Najświętszym sakramencie i w ten sposób chciał Mu oddać hołd)

Jan Paweł II w powyższym świadectwie uczy nas, że nawet w chwilach niewyobrażalnego cierpienia nie powinniśmy odwracać się od Boga, ale z pokorą i szacunkiem trwać przed Nim na kolanach. Jednak prawdopodobnie nie wiedzielibyśmy o opisanej sytuacji, gdyby nie ceremoniarz, który opowiadał o niej innym ludziom. Autorytet papieża sprawia, że nawet po jego śmierci ludzie o nim pamiętają i nie chcą zapomnieć. Natomiast żeby pamiętać o kimś należy tę pamięć ciągle odnawiać i przekazywać najmłodszym. Zatem istotą dnia papieskiego jest właśnie taka pamięć wynikająca z miłości i uznania dla papieża- Polaka.

-Czy ktoś z was chce podzielić się swoim świadectwem działania św. Jana Pawła II w waszym życiu? (uczestnicy mówią świadectwa, ale nie jest to obowiązkowe)

II. Osądzić

Zarówno w Starym jak i Nowym Testamencie znajdziemy wiele postaci, z których historiami życia możemy się utożsamiać.

-Historia której postaci z Nowego Testamentu jest podobna do historii życia św. Jana Pawła II? (historia św. Piotra)

Poznajmy więc historię św. Piotra, jednego z dwunastu apostołów.

Mt 16,13-19: Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków». Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego». Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Skala], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie».

- Który z apostołów odpowiedział na pytanie Jezusa? (Szymon Piotr)

- Jak brzmiała odpowiedź Szymona Piotra? („Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”)

- Co odpowiedział mu Jezus? („Ty jesteś Piotr [czyli Skala], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie”)

Św. Piotr jest pierwszym papieżem, następcą Chrystusa na ziemi. Karol Wojtyła też przeżył podobny moment w życiu, kiedy 16 października 1978 roku został papieżem- Janem Pawłem II. Przed nim również stanął Jezus objawiając swoje plany. Jednak on postanowił nie uciekać od swojego powołania, ani też od odpowiedzialności za cały Kościół. A to wszystko, ponieważ „Nie żyje się, nie kocha się, nie umiera się – na próbę”, jak sam podkreślał.

Lk 5,4-11: Gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: «Wypłyn na głębię i zarzućcie sieci na połów!». A Szymon odpowiedział: «Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i niceśmy nie ułowili. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieci». Skoro to uczynili, zagarnęli tak wielkie mnóstwo ryb, że sieci ich zaczynały się rwać. Skinęli więc na współników w drugiej łodzi, żeby im przyszli z pomocą. Ci podpłynęli; i napelnili obie łodzie, tak że się prawie zanurzały. Widząc to Szymon Piotr przypadł Jezusowi do kolan i rzekł: «Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiek grzeszny». I jego bowiem, i wszystkich jego towarzyszy w zdumienie wprowadził połów ryb, jakiego dokonali; jak również Jakuba i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli współnikami Szymona. Lecz Jezus rzekł do Szymona: «Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił». I przyciągnąwszy łodzie do brzegu, zostawili wszystko i poszli za Nim.

- Ile ryb złowili apostołowie w trakcie nocy, gdy Jezus jeszcze im nie pomagał? (nic nie złowili)

- Co się wydarzyło, gdy uczniowie posłuchali poleceń Jezusa? (zagarnęli tak wielkie mnóstwo ryb, że sieci ich zaczynały się rwać)

- Jak zareagował Piotr na cud, którego dokonał Jezus? (przypadł Jezusowi do kolan i rzekł: «Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiek grzeszny»)

- Jak Jezus odpowiedział Piotrowi? («Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił»)

Chciałbym, aby teraz każdy z was osobiście przeniósł się na pokład tamtej łodzi i znalazł się na miejscu św. Piotra. Całą noc, o własnych siłach usiłujesz złowić, choćby jedną rybkę, ale nie ważne jak bardzo się wysilasz, nic nie działa. Zaczynasz się poddawać, już nie masz siły ciągnąć tego tak dalej, przestajesz dostrzegać sens pracy, którą wykonujesz. I wtedy do akcji wkracza On- Jezus, który prosi cię o ponowne zarzucenie sieci, co wydaje się być absurdalne.

- Kto jest następcą św. Piotra? (kolejni papieże)

Św. Jan Paweł II był papieżem znanym na całym świecie. Jednak był również zwykłym człowiekiem, takim samym jak ty, czy ja. Również miał marzenia, plany na przyszłość i ciężkie chwile. On także usłyszał od Jezusa „Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił” i te słowa powtarzał innym zwłaszcza ludziom młodym: „Nie bój się! Wypłyn na głębię!– jest przy tobie Chrystus”.

- W jaki sposób św. Jan Paweł II „łowił ludzi”? (jako zwykły ksiądz spędzał dużo czasu z młodzieżą podczas górskich wycieczek, spowiadał, udzielał sakramentów; jako papież- pielgrzymki po całym świecie, Światowe Dni Młodzieży, adhortacje, encykliki)

Można powiedzieć, że istnieją cztery wymiary dnia papieskiego: wymiar intelektualny, wymiar duchowy, wymiar artystyczny oraz wymiar charytatywny.

- Jak myślicie na czym polegają poszczególne wymiary Dnia Papieskiego: intelektualny, duchowy, artystyczny i charytatywny? (intelektualny- promowanie nauczania św. Jana Pawła II; duchowy- modlitwa, duchowa łączność z Ojcem Świętym; artystyczny- koncerty, różne wydarzenia artystyczne; charytatywny- zbiórki na cele charytatywne)

Wymiary Dnia Papieskiego wiążą się z konkretnymi działaniami podejmowanymi przez organizacje związane z postacią św. Jana Pawła II. W ramach wymiaru intelektualnego organizuje się seminaria naukowe oraz panele dyskusyjne, których tematem jest nauczanie Papieża Polaka. Natomiast w zakresie wymiaru duchowego w niedzielę poprzedzającą Dzień Papieski we wszystkich parafiach w całej Polsce odczytywany jest list pasterski Konferencji Episkopatu Polski. Również w wielu parafiach odbywają się liczne nabożeństwa oraz nocne czuwania połączone z medytacją nad papieskimi tekstami. Ważnym elementem wymiaru artystycznego jest coroczny Koncert Papieski, a także gala wręczenia nagród

TOTUUS TUUS organizowana przez Fundację Dzieło Nowego Tysiąclecia. Ta sama fundacja organizuje w ramach wymiaru charytatywnego zbiórkę na rzecz uzdolnionej młodzieży nazywanej „żywym pomnikiem” Jana Pawła II. Każdy z nas jest inny, dlatego ważne jest, aby dzień papieski nie zamykał się w jednej konkretnej formie, ale aby odbywał się na różnych płaszczyznach życia człowieka- także tej rozrywkowej. Bp Jan Chrapek powiedział kiedyś: „To powinien być dzień, kiedy o Papieżu można usłyszeć wszędzie- nie tylko w kościele, ale i w kawiarni”. Dzięki temu każdy, nawet ten, któremu niekoniecznie jest po drodze z kościołem, może usłyszeć głos Jana Pawła II.

- Czy biegaliście kiedyś w sztafecie? (tak/nie)

-Na czym ona polega? (następny zawodnik może wystartować dopiero po ukończeniu biegu przez poprzedniego, gdy otrzyma od poprzednika pałeczkę)

Można powiedzieć, że dzień papieski to właśnie taka sztafeta. Najpierw był Jezus, który przekazał swoje nauczanie apostołom- w tym Piotrowi jako głowie Kościoła. Po św. Piotrze byli kolejni papieże, a wśród nich św. Jan Paweł II. Natomiast teraz jesteśmy my, którzy pamiętamy nauczanie papieża- Polaka i winniśmy je przekazywać dalej.

III. Działać

Na koniec chciałbym, abyście się zastanowili, w jaki sposób możemy zachęcić innych do aktywnego udziału w obchodach dnia papieskiego?

Podzielę was teraz na 4 grupy.

[Animator dzieli grupę na 4, np. odliczając do 4, a następnie wyjaśnia zadanie:].

Waszym zadaniem będzie wykonanie plakatów reklamujących dzień papieski z perspektywy 4 różnych wymiarów, które poznaliśmy.

Gr. 1- Wymiar intelektualny,

Gr. 2- Wymiar duchowy,

Gr. 3- Wymiar artystyczny,

Gr.4- Wymiar charytatywny.

Wiecie już, na czym polega idea obchodów dnia papieskiego oraz dlaczego jego obchody są tak ważne w kontekście nauczania św. Jana Pawła II. Osobiście zachęcam was do aktywnego udziału w obchodach tego dnia w waszych rodzinnych parafiach.

3. Hasło spotkania

„Nie bój się! Wy płyn na głębię! – jest przy tobie Chrystus” (Jan Paweł II)

4. Piosenka spotkania

„Barka”

5. Zadanie apostoelskie

Czynnie zaangażuję się w obchody najbliższego Dnia Papieskiego i zachęcę do tego swoich znajomych.

6. Modlitwa na zakończenie

Na koniec naszego spotkania pomódlmy się modlitwą: Janie Pawle II, nasz święty orędowniku, wspomożycielu w trudnych sprawach. Ty, który swoim życiem świadczyłeś o wielkiej miłości do Boga i ludzi, prowadząc nas drogą Jezusa i Maryi, w umiłowaniu obojga, pragnąc pomagać innym. Przez miłość i wielkie cierpienie, ofiarowane za bliźnich, co dzień zbliżałeś się do świętości. Pomóż nam stawać się każdego dnia Twoim „żywym pomnikiem” i konsekwentnie dążyć do świętości. Amen.

